

DIRECTOR: Preot V. Chindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51—Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei — împreună cu „Vieța Cooperativă” 125 Lei
— pentru Instituții și autorități 300 Lei — abonament de sprijin 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
în registrul special al publicațiilor periodice.

Inăbușiri

de Livia Roureanu

Imi stă încă proaspătă în amintire ziua despărțirii.

Aceea zi care te desparte de cuibul frumos al clasei, rupând firele atâtor intimități, care te desparte de atâtea prietenii înfiripate în timp de ani, pe bănci lustruite de generații tinere. Ziua despărțirii de școală ziua așteptată cu atâta ardoare și care e regretată după ce-a trecut.

Amintirea acestei zile pentru mine e tristă. Cu ea, colegile mi-au plecat, sinceritatea a murit, iar visurile mi-s-au risipit.

Vieța crudă m'a înhățat aruncându-mă c'o viteză nebună în trepidația secolului.

Și am rămas zăpăcită, în fața turmei de nebuni ce cu atâta nepăsare se încred în puterea șubredă a aparenței.

Ce singură mă simt în mijlocul lumii pline.

O lume ce calcă pe toate legile sfinte ale înălțării spre bine.

Vă întreb pe voi surioare—fice ale Evei—unde vă sunt idealurile care le-ați clădit cu atâtea zbuciumări?

Dorința voastră; de a pune stăpânire pe culmile înșorite ale virtuților, unde este?

Le-ați pierdut pe toate!. A fost destul o schipire de monedă ca să înăbușească în voi glasul conștiinței. A fost deajuns să vă ridicați pe culmi de belșug, ca să și uitați pe acei ce scâncesc în jurul vostru cerșind un bulgăr de pâine.

A fost destul ca să ascultați o șoaptă ademenitoare, și ați dat totul ce trupul v'a cerut târînd în noroi sufletul uitat.

Iar trei metri de mătăasă au fost deajuns pentru a uita pe cei patru coți ai groapei.

Sărmanelor! Și încă mai umblați cu zâmbetul pe buze—dând să se înțeleagă că sunteți fericite—inloc să vă cântați prohodul.

DUMINECA IX-A DUPĂ INĂLTAREA SF. CRUCI

Lux și creștinătate

Despre bogatul căruia nu i-a păsat de mizeria lui Lazar cel bubos, Evangelia scrie că a dobândit văpaia focului veșnic.

Bogatul cu țarina rodită desigur nu a câștigat o locuință mai răcoroasă decât „ortacul” său. Fiindcă Hristos—Dumnezeu l-a judecat că este „nebun”. Ori cerul nu-i locul de petrecere al nebunilor. Nu-i casă de nebuni. Raiul n'are porți pentru clienții balamucului.

Bogatul acesta era din numărul acelor la cari s'a gândit Isus când a zis cu durere: „Vai vouă bogaților” (Luca 6,24).

Oare toți bogații sunt de plâns? Despre toți se poate spune: Vai de voi nefericiți veșnic! Nicidecum. Hristos a înțeles sub bogați pe cei cari își pun în averi scopul vieții ca și moșterul din pildă; cei cari nu caută altă mulțumire în viață decât a grebla pe seama lor, pentru a se desfăta în mâncări și beuturi.

„Vaietul” lui Hristos sună bogaților în cari s'a stins orice râvnă înaltă după curățenie sufletească, după bunătate.

Isus nu osândește munca, nu osândește cruțarea îngrijită de viitor.

El osândește numai *mamon-ismul*!

„Nimenea nu poate sluji la doi domni.. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și mamonei” (Matei 6, 24). Dar ce-i aceea mamonism? Este străduința nebună, fără înimă, după bani; fuga către avere care calcă în picioare orice: dreptate, rușine, lacrimi, suspine, cinste.

În cei cuprinși de duhul mamonei nu poate sta nici umbră de creștinism.

Un înțelept întreabă pe un îmbogățit:

- Privește pe fereastră și spune-mi ce vezi?
- Văd oameni mulți... aleargă încoace și încolo...
- Uite în oglindă! Spune ce vezi?
- Ce să văd? Mă văd pe mine.

Știi de ce te vezi numai pe tine? Din cauza argintului care captușește dosul oglinzii. Da, argintul te face să nu vezi și sbuciumul oamenilor de pe ulițele vieții. Da, argintul, și aurul și îmbuibarea fac pe bogați să fie nemiloși, orbi și surzi la nevoile și plânsul altora.

Să nu uităm însă că nici noi săracii nu suntem dispensați de a face milostenie cu cei mai săraci ca noi. Dumnezeu așteaptă să facem pomana după măsura puterii noastre. Sluga care a primit un talant se cuvenea să fie ostenit și el. Dela dânsul nu a cerut Stăpânul să arate zece talanți. N'a putut însă să-și dovedească buna voință de a sluji.

Mulți săraci ne asemănăm slugii cu un talant. Ne lipsește bunăvoința de a sluji lui Isus în persoana nevoiașilor. Avem venituri mici? Adevărat! Greșala e că și noi cheltuim prea mult cu fala îmbrăcămînții. Lux facem și noi cei de jos. Mătăsurii, lac, cercei și inele scumpe nu s'ar găsi în multe case de muncitori cu palma? Cu balurile, călătoriile, petrecerile, mobilele căți nu-și spesează înainte leafa de pe multe luni? Nu numai marmora, șampania, și briliantele sunt semne de lux. Ci orice sforțare spre boerie peste măsura câștigului, orice cheltuială puțin trebuincioasă se poate numi lux care e dușmanul săracilor. Pe aceștia luxul îi lasă goi, flămânzi, setoși, bolnavi, părăsiți.. Ori asta nu-i creștinătate.

Păr. TEOFIL

Evadare...

de G. B. SINTIONEANU

E pus să ispășească. Dar el n'are astâmpăr. Ca o fiară prinsă în cușcă, se învârteste prin celula din închisoare. Cu barba încălcită, cu haina sfârticată și cu ochii pironiți pe gratii, jinduește după aer liber, care să-i umplă plămânii. Ii este dor de o adiere de vânt, de o noapte cu lună, de o zi strălucitoare. Și gândul de evadare nu-i dă pace.

Ocazia s'a ivit. Omul nostru s'a aruncat cu tot simțământul în libertate.

Dar... deodată îl cuprinde frica. Frica de urmărire. Și o ia la fugă. Se bagă în ascunzișuri. Rătăcește din loc în loc, vecinic cu frica în sân; că din cutare ungher se va desprinde a-utoritatea care să-l tragă la răspundere. Și frica îl roade mereu. Liniștea nu mai găsește culcuș în sufletul lui. Și începe a regreta că și-a părăsit celula în care mai avea câtva timp până când să iasă la libertatea fără frică.

Așa e și viața omului. O celulă unde trebuie să tesupui legilor—pe care respectându-le — te vor scoate în libertatea vecinicii.

Dar omul e îmboldit mereu de ispite. Îl cuprinde dorul după vânt, după ploae, nopți și zile, după lucruri trecătoare.

Gândul de evadare mocnește în el și când ocazia se ivește se aruncă ca un descreerar în libertatea scârnavă a păcatului. Și strigă:

— Acuma sunt fericit! Trăiască libertatea. Trăiască păcatul!

Dar încurând îl prinde frica. În sufletul lui liniștea nu-și mai află culcuș. Vecinic hârțuit de remușcări începe să-i pară rău după *celulă*.

Omule, dacă ești un astfel de ocnaș și cauți fericirea? Atunci, întoarce-te la locul ce unde ai *Evadat*.

Bisericuța

Și'n Tine, Sfântă Bisericuță, trăește o părticică din duhul nemărginirii și nemărginitului; și'n Tine, Bisericuța înfiptă de part de lume. În pustietatea muntelui pleșuv; găsești oricând sprijin sufletului nemernic, și'n Tine, mică cum ești și neisprăvită, așa săracă și neîmprobabilă—oricine poate să se retragă în liniștea duhului Tău să verse lacrimi de umilință și pocăință. Căci Tu-i primești pe toți: pe cei bogăți, pe cei mici, la fel, îl primești cu bucurie și pe cel care n'are haine frumoase, de sărbătoare. Atât ceri Tu: ca'n gândul ce ți-l înalță, să fie sincer, Atât.

Câți nu s'au întors din Tine tot așa cum au venit și câți n'au plecat din Tine, cu Tine'n ei... Câți nu s'au mulțumit cu un locușor nebăgat în seamă. El e oriunde, pe când alții se'nghesuiau în frunte? Dar câți oare au ascultat glasurile Tale, blânde mângăietoare, rostite cu umilință?

De douăzeci de veacuri Tu încâlzești inimile omenești, de douăzeci de veacuri Tu ești singura piară trainică, care nu se macină de apele acestei vieți, ci răsați zi de zi mai puternică,

oriunde. Oriunde. Chiar și'n cel mai umil sat sau cătun. Chiar și-acolo unde e numai unul care Te caută.

Bisericuța minunată!

Te văd acolo, sus, departe parc'ai fi o pată luminoasă în nesfârșitul văzduh! Și-alături de Tine, zăresc Troița plouată.

Atât.

Voi două.

Singure... dar atât de puternice! Dacă am bănuii noi oamenii, că în orice clipă a vieții noastre, grea sau fericită—Tu, sfântă Bisericuță, ne stai veșnic deschisă, n'ai mai sta goală.

Sfântă Bisericuță! N'ai decât niște pereți albi și niște iconițe mici. Și totuși podoaba aceasta ajunge. Tu ceri un suflet, nouă oamenilor, mie, simplu și curat. Dar cât de nemernici suntem când intrăm în locașul Tău! În loc să simțim duhul Tău, să gustăm din darurile Tale, dăruite nouă cu nemărginită iubire, noi gândim la nesfârșitele noastre patimi, mărunte și urâte. Numai cenușa lor o vedem. Suntem atât de preocupați de noi înșine și de alții că n'avem timp să mai trăim sfîntenia unei clipe, și pentru noi. Ce frumos ar fi pentru sufletul nostru: să-i dăruim și lui ceva curat, limpede, cald, o pi-

cătură de viață nouă, sfântă! Cu câtă ușurință nu am căpăta-o, dacă am deschide mai des ușa Ta, binecuvântata Ta ușă—care n'ar trebui niciodată să se'nchidă.

Eugenia Mureșanu

Te-am supărat...

de G. B. Sintioneanu

*Tu stăpâne-a nemuririi
Peste toate împărat.
Domn peste legile firii,
Tot mereute-am supărat*

*Fă să fac precum voești
Fărdelegea mea o iartă.
Și te rog să cârmuești
În spre bine a mea faptă.*

*Făr de tine nu-i scăpare
Din păcate și nevoi.
Fă ca a ta îndurare
Să coboare între noi,*

*Să ne sprijină'n slăbie
Să ne apere de rău.
Înfrânare să ne fie,
Neprețuit darul tău.*

ATENȚIUNE

Cei cari doresc ca de crăciun să aibă piesa de teatru „Viflaimul” o găsesc la „Vieța Creștină.” Numai cu prețul de 17 lei „Viflaimul” vi se poate trimite acasă prin poștă.

PENTRU INIMA COPIILOR

Iubire

De mult, nuștiu câți ani vor fi de atunci, s'a întâmplat aceasta. La câțiva kilometri de țarm, un vapor încărcat cu aur a luat foc și călătorii au murit. Dar totuși unul a avut norocul cu un brâu de înot.

El înotase o cale bunicică și nu mai era departe de țarm. Atunci zări în apropierea sa pe o lădiță un copil, care era încă în viață.

Ce să facă?

Sărmanul nostru călător cu o mână înota, iar cu cealaltă mână ținea un săculeț, plin cu aur strălucitor, pe care îl scăpase din foc și din apă. În sufletul lui se încinse acum o luptă și cumplită:

—„Să las aurul sau să las copilul, ca să se cufunde”? „Ce este mai scump aurul, sau sufletul copilului”?—era acum pentru betul călător întrebarea cea mare. Și mulțumită lui Dumnezeu, omul nostru s'a hotărât, ca mai bine să mântuiască sufletul copilului. Aurul se duse în tundul mării, iar copilul scăpă dimpreună cu salvatorul său. Aceasta e adevărata iubire creștinească.

M. Moțu

Despre Iacomie

Ispitele sunt de două feluri: unele când ești sărac, altele când ești bogat,

Precum cuptorul topește și lămurește aurul tot așa nevoile încearcă pe oameni. Prin răbdare în lipsuri dovedim tăria sufletului

.Belșugul în viață este tot o ispită. E greu să-ți păstrezi sufletul curat în sărăcie, dar mai greu este, în situații înalte, să nu te mândrești și să nu asuprești pe cei mici.

Pildă de viață din belșug este bogatul de care ne vorbește Sf. Evangelist Luca, i-a rodit țarina și cugeta în sine: ce voi face? Voi strica jitnițele mele și mai mari le voi zidi”. De cele vechi nu-l lăsa inima să se despartă din pricina lăcomiei, iar pe cele noi nu avea unde să le mai adune, pentru că erau prea multe. De aceea planuri peste planuri și griji peste griji: Ce voi face?

Patima lui se aseamănă cu a celor lacomi la mâncare. Aceștia preferă să crapa mâncând, de cât să dea, ce rămâne dela masa lor, celor lipsiți. Gândește-te, omule, la Cel ce ți-a dat! Adu-ți aminte de tine! Cine ești? Ce stăpânești? Dela cine ai luat? De ce ai fost tu ales? Ești robul bunului Dumnezeu și îngrijitorul fraților tăi robi împreună cu tine. Nu sunt toate pregătite numai pentru pântecul tău! Socotește tot ce stăpânești, ca pe niște bunuri străine. Gândește-te, că te bucuri puțin timp de ele, apoi trec dela tine la alții. Vei da socoteală pentru timpul și chipul, cum le-ai chivernisit, când le-ai avut în mâna ta. Tu, însă, ții totul închis cu uși, cu zăvoare și cu peceti; păzești

toate cu grije; chibzuești totul după judecata ta, care este la fel cu a unui nebun,

Ce voi face? Ușor era să zici: Voi deschide hambarele. Voiu chema săracii. Voiu sătura flămânzii. Voiu imita și eu pe Iosif în iubirea lui de oameni. Voiu grai tuturor: Câți n'aveți pâine, veniți la mine; luați fiecare cât vă trebuie, căci darul este dela Dumnezeu, ca un isvor obștesc. Dar tu, nu vrei să faci așa. Dece? Tu pismuești pe oameni, când vezi că ei se bucură. Ai gând rău în suflet. Te îngrijește, nu de nevoile altora, ci cum să strângi totul pentru tine și să-i faci pe toți să sufere.

Tu, omule, imitează pământul! Dă roade ca el! Nu fi mai rău de cât cel neînsufletit. El nu rodește pentru folosul lui, ci pentru trebuințele tale. Tu strângi roduri pentru tine însuși, în loc să faci bine altora. Faptele bune se întorc la cei ce le fac. Dacă dai celui flămând, ce ai dat este al tău și ți se răsplătește mai mult. Pentru ce ești neliniștit? Pentru ce te frământă? Pentru ce te silești să închizi bogăția cu argilă și cărămizi? „Este mai bun un nume frumos, de cât multă bogăție!” (Prov. 22, 1).

Pentru ce strângi bani? Bani îi vei lăsa aici, fără să vrei iar faptele bune le vei lua cu tine. Și în fața Judecătorului celui Mare va fi un întreg popor, care te va numi hrănitorul și binefăcătorul lor, arătând marea ta iubire de oameni, Dumnezeu va fi cel ce te primește, îngerii cei cari te laudă, oamenii dela facerea lumii cei cari te fericesc. Slava veșnică, cununa dreptății, împărăția cerurilor îți vor fi răsplata chivernisirii acestor bunuri trecătoare. De acelea nu te îngrijești, le treci cu vederea, îngrijindu-te numai de cele de aici.

Haide dar! Întrebuințează bine bogăția! Fii darnic cu cei lipsiți! Fă să se zică și de tine: „A risipit, a dat săracilor, dreptatea lui rămâne în veac”. (Ps. 111, v.9). Nu fii nesocotit. Nu-ți înmulți trebuințele! Nu aștept foamea, lipsa de grâu, ca să deschizi hambarele! „Cel ce scumpește grâul, este blestemat de popor”. (Prov. 11, 26). Nu aștepta foamea, ca să aduni aur, nici lipsa obștească pentruca să te îmbogățești mai mult. Nu fii speculantul nevoilor omenești. Nu face mânia lui Dumnezeu prilej să câștigi bani mulți! Nu sgândări ranele celor bătuiți cu biciu! Tu vezi numai aurul, iar la fratele tău nu te gândești. Cunoști bine moneda. Poți deosebi pe cea bună de cea falsă. Pe fratele tău cel în nevoie nu-l cunoști deloc.

Tu oprești bogăția, cari trebuie să curgă. Ii închizi eșirile. Apoi, odată opriți și ținută pe loc. ce face? Rupe zăgazurile.

Voi însă, dacă mă ascultați, deschideți toate ușile magaziiilor și dați drumul bogăției. Cum unui râu mare i'se dă drumul, prin nenumărate canale, în pământul roditor, așa faceți și voi. ca bogăția să se împartă pe diferite cărări, în casele săracilor. Fântânile sleite dau apă mai multă. Dacă sunt uitate, se părăsesc. Așa și bogăția! Când stă locului, nu este de folos. dar când se mișcă, se împarte altora, este folositoare tuturor și e mai rodnică.

Cât de mare îți va fi lauda de la cei ce le-ai făcut bine, pe care tu n'o disprețuiești! Cât de mare răsplată vei primi de la Judecătorul cel Drept, de care tu nu te îndoiești! În tot timpul să-ți stea înaintea pildă bogatului condamnat. El strângea și păstre avea. Se îngrija numai pentru traiul lui în desfătări.

S'a întemeiat la Cluj

Cooperativa „Vieța Creștină“

Cooperativă pentru producția și difuzarea culturii.

Scopul: 1) Să înmănușeze oamenii de cultură, organizând producția culturală. 2) Să organizeze o tipografie proprie. 3) Să organizeze o editură proprie. 4) Să editeze și să tipărească ziare și cărți de propagandă culturală, națională, cooperativă și religioasă. 5) Să creeze la sate secțiuni pentru difuzarea culturii. 6) Să întemeieze o librărie centrală la Cluj. 7) Să creeze un centru de fonodifuzime. 8) Să creeze un centru de filmare. 9) Să organizeze producția și difuzarea culturii prin orice mijloace. Durata societății este nelimitată.

Valoarea unei părți sociale 1000 Lei.

Răspunderea limitată la valoarea părții sociale.

Primul consiliu de administrație ales:

Preș. de onoare Dr. Octavian Prie rector al Academiei Com.

Președinte: Preot Vasile Chindriș, Cluj.

Vice preș. Dr. E. Lucaci, director Cluj.

Secretar Dr. Alexiu Manea avocat Cluj.

Casier: Dr. Emil Peteanu, Șef. Sec. Devizie Banca Albina Cluj.

Contabil Paul I. Dumitru, funcționar, Cluj.

Membri în comitet G. Brumă și I. Pojar, Cluj.

Comitetului de Direcție. Preot V. Chindriș și Dr. Alexiu Manea.

La prima adunare Generală s'au înscris 250 acțiuni în valoare de 250.000 Lei, din cari 180.000 vărsați.

Sediul cooperativei este în Cluj Str. Chintăului 51.

Românii cari doresc să contribuie la realizarea scopului fixat de acesta coop. sunt rugați a se adresa la sediu.

Cooperativa își va începe activitatea după îndeplinirea formelor legale.

„Cu vrednicie să umblați în chemarea, la care sunteți chemați, cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare, îngăduind unul altuia cu dragoste“. (Efez. 4, 1—2.)

Doamne auzi-mi rugăciunea

Doamne auzi-mi rugăciunea
Și nu mă lăsa 'ntristat,
Că tu ești mult milostive
Și ești foarte îndurat.
Ajută-mă Doamne sfinte
Și la ruga-mi ia aminte
Căci ești bun cum altul nu-i
Pe fața pământului.
Domne tu din al tău ceri
Scăpatu-mai din dureri
Scapă-mă și-a cum părinte
Ajută-mă Părinte Sfinte.
Căci tu multe poți schimb,
Fie Domne voia Ta.
Doamne la a ta poruncă
V'om peri ca o nălucă
Doamne la porunca ta
Munții se vor clătina
Dealurile'n palme or bate
Și te'or preamării părinte
La cuvintele-ți preasfinte
Valurile iau aminte,
Stau pe loc sau se avântă
La ata poruncă sfântă
Toate după cum voești
Tu astfel le cârmuiești.
La ziua de judecată
Cei ce au față curată.
Și inimă nepătată,
Nici de ce-a mai mică loptă;
Numai ce-l păzit de tine
Pururea'n a lui viață,
Numa'cela poate Doamne
Ca să-ți stee drept în față.
Dar eu sunt un păcătos
Pământ foarte mocirlos

Mă gândesc cum voi scăpa
Doamne, de mânia ta.
M'oi ruga Doamne la tine
Că tu pururea faci bine.
Tu pururea ești liman
La văduvă și orfan.
Doamne multora faci bine
Fie-ți milă și de mine.
Ca să nu fiu însetat
De al tău izvor curat.
Și să nu mă lași Părinte
Ca s'a-lunec în păcat
Fă din mine bun creștin
Pururea în veci. Amin!
Aliluia de trei ori
Celui care stă pe nori
Și a luat în veci aminte
La a mea rugă fierbinte

S. P.

IN DRUMUL VIETII

Caută că e mai de cinste, să porți
o cămașă nouă decât una spă-
lată.

**

Calea ce duce spre adevăr,
nu face multe cotituri.

**

Să nu uiți că fărmiturile din
desagă, sunt mai bune de cât
tonte mâncările de pe lume.

**

Mânia este drumul ce duce
prin vorbe grele, favte rele și
ajunge în osândă.

Pământul i s'a arătat binevoitor cu
roduri multe. I-a dat recoltă în țarină.

El însă era netrebnic și rău. Încă nu le
avea și pismuia dinainte pe cei lipsiți, deși
mai puteau veni multe primejdii până la
adunarea roadelor.

Pe când tu plănuiești în ascuns nu-
mai cu tine însu-ți, cuvintele tale sunt au-
zite în cer. De aeea și răspuns îți vin de-
acolo. Ce spune bogatul? „Suflete, ai adu-
nat multe bunătăți; mănâncă, bea, vesele-
ște-te în tote zilele!“ O ce nebunie! De
ai avea suflet de porc, ce altceva i-ai pu-
tea spune, decât aceasta? Așa de dobitoc
ești? Așa de puțin pricepi cele ce îi plac
sufletului? Li tratezi cu mâncările cari sunt
pentru trup? Dai sufletului cele ce merg
la canal? Dacă are virtute, dacă este plin
de fapte bune, dacă s'a unit cu Dumnezeu,
acestea sunt plăcerile, care veselesc sufletul.
Pentru că gândești numai la celea pămân-
tești, pentru că Dumnezeuul tău e pântecel,
pentru că ești cu totul datat trupului, pen-
tru că ești rob patimilor, ascultă și prime-
ște numele, ce ți se potrivește și pe care,
nu un om ți l-a dat, ci însuși Domnul:
„Nebune! în această noapte vor cere su-
fletul tău de la tine, dar cele ce ai gătit,
ale cui vor fi“. Batjocura ce se cuvine
prostiei tale, este mai vorbitare decât pe-
deapsa cea veșnică. Ce pune la cale, cel ce
peste puțin avea să fie răpit și dus?

„Strica-voi jitnițele mele și mai mari
le voi zidi“. Bine faci, ia-și spune eu, Sunt
vrednice de stricat hambarele nedreptății.
Răstoarnă cu însăși mâinele tale, cele ce
ai zidit rău! Desfă magazinele, dela care
nimeni n'a primit vr'odată un ajutor, o
mângâiere! Distruge toată casa lăcomiei!
Strică-i acoperișul! Dărâmă-i zidurile! Arată

grăul mucezit la soare! Scoate din temnița
bogăția închisă în beciurile întunecoase
ale Mamonei!

„Strica-voiu jitnițele mele și mai
mari le voi zidi!“ Dacă și pe acestea le
vei umpiea, ce vei mai gândi atunci? Sau
le vei strica iarăși și iarăși le vei zidi?
Poate fi nebunie mal mare ca aceasta? Te
ostenești fără sfârșit. Te silești a zidi și
apoi iarăși a dărâma. Ai jitnițe, dacă vrei,
casele săracilor! „Adună-ți comoară în cer!
(Mat. 4, 20). Pe cele strânse acolo, nici
moliile nu le rod, nici rugina nu le strică,
nici furii nu le fură.

Dar vei zice: dacă voiu da săracilor,
atunci când voiu mai umplea a doua oară
jitnițele? Lungă viață ți-ai hotărît, ia seama,
să nu te surprindă înainte de termen ziua
din urmă. Gândul tău este dovadă, nu de
bunătate, ci de răutate. Nu numai, că nu
dai acum, dar nu te gândești nici să dai
măcar mai târziu. Acum, te ferești hotărît
să nu dai. Ce te împiedică să dai altora?
Nu este săracul de față? Nu sunt jitnițele
pline? Nu este răsplata gata? Nu este po-
runca lămurită? Cel flămând se topește!
Cel gol îngheață! Datornicul este sugrumat!
Iar tu, amâi pentru mâini milostenia. Asc-
ultă pe Solomon: „Nu zice: du-te și mai
vino, că-ți voiu da mâine, căci nu știi ce
va aduce ziua de mâine“.

Ce mari porunci disprețuești! Cum îți
astupi urechile cu iubirea de argint! Câtă
mulțumire ar trebui să arăți binefăcătorului!
Ce vesel și încântat trebuie să fii de cin-
stea dată ție, că nu tu ai bătut la ușile
altora

Cine este lacom? Cel ce nu se mul-
țumește numai cu ce-i trebuie. Cine este
răpitor? Cel ce ia cele ale altora. Tu nu

ești lacom? Tu nu ești răpitor, când îți
însușești cele ce ai primit, nimei pentru
îngrijire? Cel ce desbracă pe cel îmbrăcat,
se numește borfaș; dar cel ce nu îmbracă
pe cel gol, deși poate să facă aceasta, me-
rită alt nume? Pâinea, pe care o strângi tu,
este a celui flămând. Încălțăminte, care putre-
zește la fine, este a celui desculț. Argintul,
pe care l-ai îngropat, este al celui nevoiaș.
Nedreptățești atâția, câți puteai să ajuți.

Frumoase sunt cuvintele tale, va zice
el, dar mai frumos este aurul. Este, ca și
cum ai vorbi celor desfrânați despre cum-
pătare. Căci aceștia, când acuzi pe desfrâ-
nată, își aduc aminte de ea și li se aprind
mai mult poftele. Cum să-ți pun în fața
ochilor suferințele săracului? Cum să te
fac să înțelegi, din ce suspinuri îți aduni
comorile?

Cât de prețios îți va părea în ziua
judecării cuvântul acela: „Veniți, binecu-
vântații Părintelui Meu! Moșteniți împără-
ția cea gătită vouă dela facerea lumii. Că-
ci am flămânzit și mi-ați dat să mănânc:
am însetat și m'ați adăpat: gol eram și
m'ați îmbrăcat“. (Mat. 25, 34—36).

Dar, ce întuneric, ce sudoare și ce
groază te va cuprinde auzind osânda:
„Duceți-vă dela Mine, blestemaților, în în-
tunericul cel mai din afară, gătit diavolului
și ingerilor lui! Căci am flămânzit și nu
mi ați dat să mănânc; am însetat și nu
m'ați adăpat; gol eram și nu m'ați îm-
brăcat“. (Matei 25, 41—43). Luați sea-
ma, că nu răpitorul este învinuit, ci cel ce
nu dă, este osândit! Cugetă la toate acestea.

după Sf. Vasile cel Mare

Impăratul Barbă-Roșie

În anul 1167, împăratul Frederic Barbă-Roșie, în capul puternicei sale armate și înconjurat de principii și de nobili germani aleși, se îndreptă contra Romei. Voia să pună mâna pe Orașul-Etern, să demită pe Papă și să pună un anti-papă, să-l încoroneze împărat în biserica Sf. Petru.

Cu toate neajunsurile întâmpinate de predecesorii săi în lupta contra Italiei, el era totuși convins că nu va avea de suferit greutăți înfruntând pericolul frigurilor paludiene și învingând pe Papă și pe Romani. Însă el comise prin aceasta o eroare fatală de care el și suita sa se căiră amar. — Era în plină vară când Barbă-Roșie asedia Roma și tabăra sa se afla în mijlocul renumitelor mlaștini, din care ies miliarde de țânțari. Frigurile se iviră în curând în rândurile armatei, însă împăratul nu putu să dea lupta contra Papei căci acesta se refugiase către Miază-zi șt, deci, momentul încoronării părea că se apropie din ce în ce. Atunci izbucni ca din senin epidemia. În decursul unei săptămâni muriră mii de oameni și un mare număr din prinții germani găsiră o moarte năprasnică din cauza miasmelor pestilențiale ale mlaștinilor. O panică de nedescris puse stăpânire pe toată lumea. Oare nu se arată aci mâna răsbunătoare a lui Dumnezeu care pedepsește pe autorii ofenselor aduse Bisericii Sale?

Barbă-Roșie era învins, învins de o forță superioară și nu-i mai rămânea altceva decât să se retragă. El o porni către Nord, însă malarie îl urmărirea și în fiecare zi lăsa în drum numeroși morți. Retragerea se accelera din ce în ce până ce a devenit o adevărată fugă de această îngrozitoare boală contra căreia nu exista pe vremea aceia nici un remediu. Puternicul împărat Barbă-Roșie era învins de micul țânțar al malariei (anofelul), care-i răpăsea încoronarea, nobilii și armata. Barbă-Roșie nu posedea, într-o adevăr, singurul remediu în stare de-a învinge paludismul, adică chinina care a fost descoperită cinci secole mai târziu. De trei secole, chinina este produsul natural constituind remediu sigur contra frigurilor paludiene cu urmări mortale. Comisia paludismului depe lângă Societatea Națiunilor, care se ocupă exclusiv cu problemele puse de aceasta boală, recomandă ca preventiv — o doză de 400 miligrame de

chinină pe zi în tot timpul sezonului frigurilor. Pentru tratamentul boalei însăși — se ia 1 gram — 1,30 grame pe zi timp de 5-7 zile. Nu se face un tratament suplimentar dar în caz de recidivă, se procedează în același mod (66).

AVANTAGII PENTRU CITITORI

Orice industriaș, mare comerciant, conducător de instituție publică sau particulară, liber profesionist, intelectual, cu un cuvânt — orice om care vrea să strălucească în cariera aleasă — nu se poate lipsi de o documentare temeinică asupra profesiei sale sau a preocupărilor sale particulare. Ori azi când apar în lume peste 120 mii de reviste și ziare, nimeni n'are putință să urmărească în ele ce se scrie asupra chestiunilor care îi interesează. Institutul românesc de documentare „TOT” și agenția „Serviciul Gazetelor” cari lucrează în colaborare cu 120 de institute similare din lumea întreagă poate procura oricui orice documentare din orice domeniu. Adresa institutului românesc de documentare „TOT”, este: București I, str. Sf. Constantin 24.

Reviste

VIAȚA SOCIALĂ C. F. R. este o frumoasă revistă, ce apare în Cluj. Din cuprinsul ei bogat se vede cât de mult se poate face pentru o mișcare culturală de clasă, când există elan și bunăvoință. „Vieța Socială C. F. R.” realizează în paginile ei toate bunele intenții pe care și le-a propus.

Această revistă merită din toate punctele de vedere să fie alături de publicațiile ce contribuiesc la munca pentru ridicarea culturală, națională și socială a maselor.

Printre paginile ce îndrumăază și înalță nu lipsește nici pagina humorului plin de subtilitate, cu hazuri de pe tren din care picură orâmpes de viață haslie, trăită în lunecarea pe șine.

Coloane cu lirism, penelate cu vieță trăită prin sufletul iubitor de frumos și înălțător, sunt semnate de Mărioara Vior.

Regretăm că din lipsă de spațiu nu ne putem ocupa mai pe larg de aceasta revistă, de unde ar fi să relevăm valori neprețuite.

Li urăm înaintare spre progres.

G. B. S.

Citiți plătiți și răspânșiți
„VIEȚA CREȘTINĂ”

Axa Londra-București

Suveranul nostru, care în timpul celor două luni din urmă — când întreaga Europă a trecut prin cea mai cumplită slăbire a relațiilor dintre națiuni și când pericolul unui război se credea de neînălțurat — a veghiat calm și cu un spirit de pătrundere rar, a știut să asigure poporului Său o liniște deplină. Astăzi cu aceiași continuă grijă pentru poporul Său — este salutat de către Suveranul celui mai mare imperiu depe glob — și decătre primul său ministru d. Chamberlain pacificatorul Europei, precum și de întregul popor britanic reprezentat prin cea mai înaltă aristocrație engleză. Din 15-18 Nov. Londra a fost o sărbătoare care era pregătită cu multe săptămâni înainte. Națiunea română poate fi mândră că Suveranul ei este primit cu atâta căldură de către Suveranul și guvernul celui mai vast imperiu. Această vizită va fi un prilej de a intensifica relațiile economice și financiare a Capitalei noastre cu aceia a imperiului britanic, iar prin intensificarea acestor relații, se va consolida și mai tare pacea pe care o dorește în special azi atât de mult poporul român (ca și cel britanic, sau altele cari i-i cunosc binefacerile ei); căci după cum a spus M. S. Regele în a doua zi a vizitei Sale la Londra, ca răspuns la frumoasa cuvântare ce i-a adresat-o lord. Mayor-ul Londrei că: „negustorul este cel mai bun garant al păcii”.

Această importantă vizită este deci „primul pas spre stabilirea acestei mari axe Londra-București, care va face din Capitala României un centru financiar al Europei răsăritene”.

Întreaga presă engleză comentează viu această vizită, consacrand lungi articole de laudă Suveranului nostru „iscusit și la spadă și la slovă — îndrăgind și plugurile și zălele”. Dovedindu-se pe toate tărâmurile activități un profund îndrumător și stimulator la o viață nouă, azi prin această vizită ne dovedește că e și un bun diplomat tăcându-se personal ambasadorul neamului Său.

Dudu

Nu Uitați

Că în curând ne bate la ușă Moș Crăciun. Cei care vreu să știe „CELE MAI FRUMOSE COLINDE” să și-le procure din vreme dela „Vieța Creștină” din Cluj Str. Chintăului 51.

În schimbul a 5 lei plus 2 pentru postă primiți carticica intitulată „CELE MAI FRUMOSE COLINDE”

Hazuri

O ÎNTÂMPLERE

— Ce mai faci prietene?
— Ce să fac? bine! dar eriam pățit-o.
— Ce-ai pățit?
— Am căzut depe o scară înaltă de 30 de metrii.
— Văd că ești întreg. Nuți-sa întâmplat nimic?
— Nu, că am căzut depe prima treaptă..

PE TREN

Rapidul București — Brașov pufăie grozăvindu-se teribil printre celelalte trenuri pe peronul Gării de Nord.

O domnișoară, urcă într'un vagon de a doua, își pune valijoara și se instalează, ca o intelectuală ce se află, la lectura unui roman polițist.

Rapidul pornește vertiginos cu 90 pe oră. Apare conducătorul:

— Biletele vă rog!
Și domnișoara noastră întinde grațios biletul ei.
— Și biletul de supliment pentru rapid?
— N'am decât pe acesta.
— Trebuie să plățiți suplimentul.
— Dar de ce?
— Fiindcă asta e rapid.
— Ej, și ce, dacă-i rapid nu e tot tren, ce, e bicicletă? Văd că tot vagoane d'alea are.

— Da, dar nu vedeți cu ce viteză amețitoare merge?

— Poate să meargă, că mie nu mi-e frică.. Am vrut să zbor și cu aeroplanul dar nu m'a lăsat mama.

— Nu e vorbă de frică. Dar dacă merge mai repede trebuie să plătești mai mult.

Apoi spune așa dom'le. Dar eu nam nevoie să merg repede că nu mă grăbesc. Spune mașinistului.. s'o ia mai încet.

Spre știre

Cele mai bune carticele cu învățături folositoare sufletului vă puteți procura dela editura „Vieța Creștină” din Cluj, Str. Chintăului 51. Cele pe format simplu au prețuri foarte mici. Iată câteva din acestea:

Novenă către sfânta Teresa — 1 Leu
Nouă vineri către Inima lui Isus — 1 „
Rugăciune către sf. Iosif — — 1 „
Înfățișarea unui om decurând trecut la cele veșnice. de sf. Alfons M. de Liguori 2 Lei
Ana Wang tânără martiră și Eroism misionar printre leproși — — 3 Lei
Jurământul de I. Dragoslav — — 3 „
Calea crucii cu 14 icoane ale sfințelor patimi a Domnului Hristos — — 5 Lei
Prohodul Domnului Hristos, cu melodii pe note (după edit. rev Albina) — — 5 Lei
Cele mai frumoase colinde — — 5 „
Un sfânt pribeag român de Dr. Ilie Dăianu — — — 10 Lei
Vifaimul sau Nasterea Domnului Nostru Isus Hristos, (Dramă religioasă în 3 acte) de Petru Bilțu Dăncuș — — — 15 Lei
Colecții de cântări religioase, partea I-VI. o parte 3 lei, toate părțile — — — 18 Lei
Mântuirea Sufletului de Sf. Alfons. — 2 „
Statonicia în bine de Sf. Alfons — 2 „
La comandă se va adăoga prețul de la 3 până la 5 lei speșele de poștă.